

Aalto-yliopisto
Perustieteiden
korkeakoulu

Spatiaalisiin merkkeihin ja järjestyslukuihin perustuva moniulotteinen regressioanalyysi R- ohjelmistoa käyttäen (valmiin työn esittely)

Niko Lietzén

28.4.2014

Ohjaaja/valvoja: apulaisprof. Pauliina Ilmonen

Työn saa tallentaa ja julkistaa Aalto-yliopiston avoimilla verkkosivuilla. Muilta osin kaikki oikeudet pidätetään.

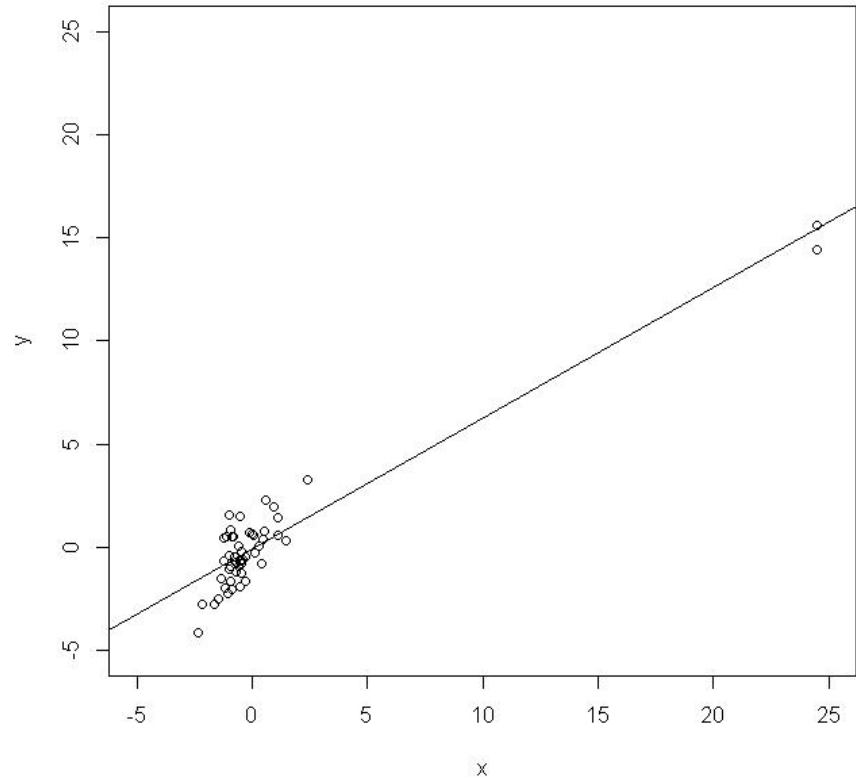
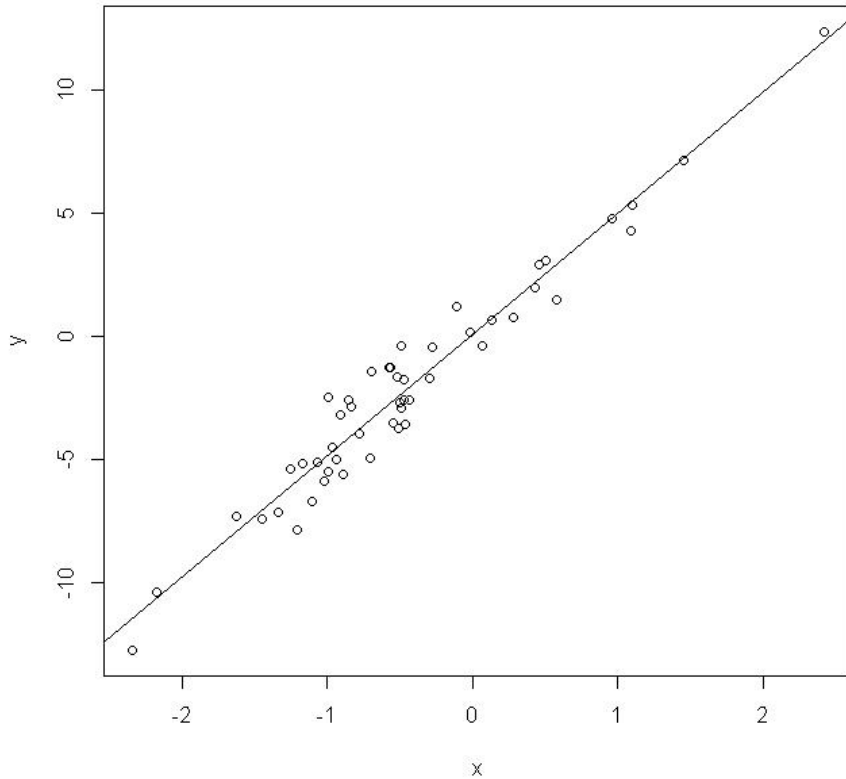
Esityksen Sisältö

- Tausta
- Tavoitteet
- Menetelmät
 - Pistemääräfunktio
 - Simuloiminen
- Tulokset
- Ongelmat
- Johtopäätökset
- Tietolähteet

Tausta

- Lineaarinen regressio erittäin laajasti käytetty esim. biologiassa, taloustieteessä ja rahoituksessa
- Harvoin täydellisesti tiettyä jakaumaa noudattavaa aineistoa, usein poikkeavia havaintoja
 - Vääristyneen regressioanalyysin mahdollisuus
- Robustit menetelmät eivät niin herkkiä poikkeaville havainnoille

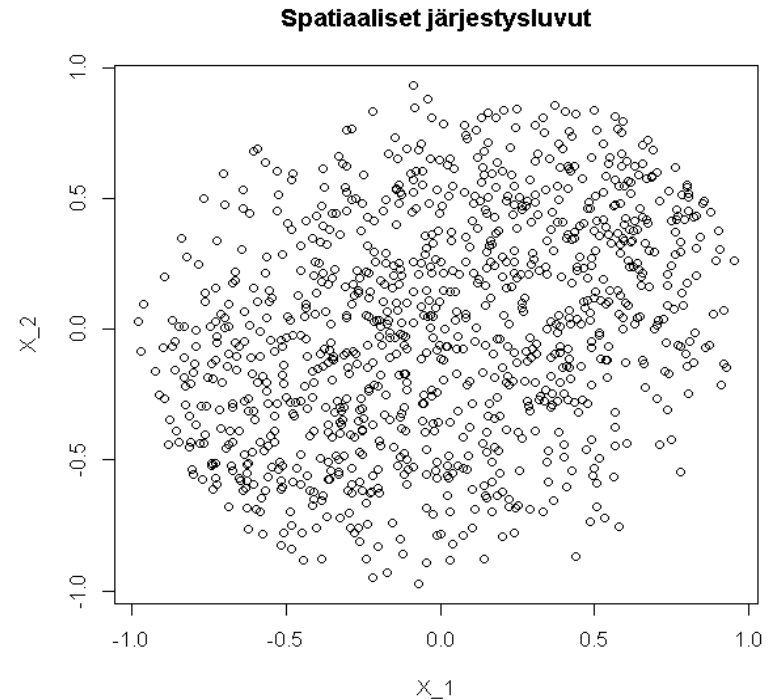
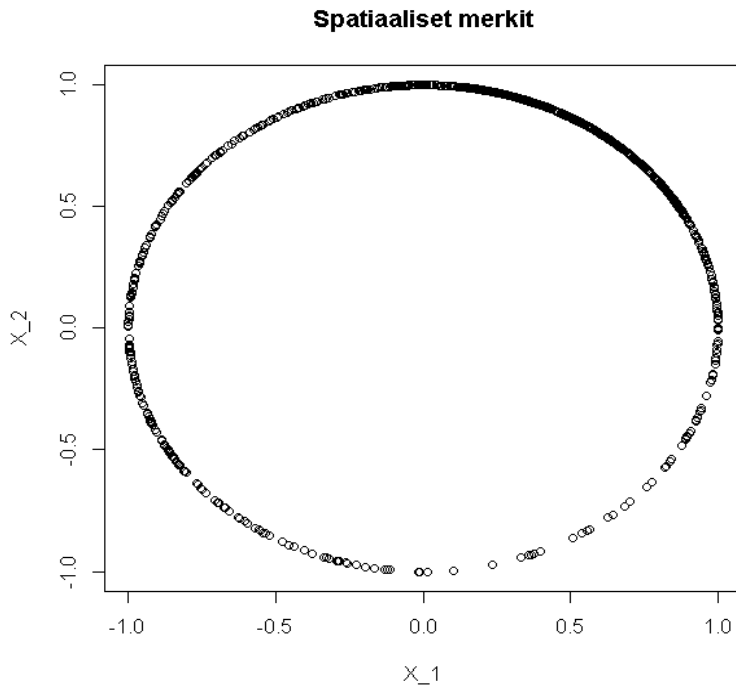
Tausta

- Perinteinen L_2 -regressio erittäin herkkä poikkeaville havainnoille

Tausta

- Yleinen lineaarinen malli: $Y = X\beta + \varepsilon$
- Spatiaaliset merkit ja järjestysluvut

Tavoitteet

- Vertaillaan perinteisen L_2 -regression, spatiaalisten merkkien ja spatiaalisten järjestyslukujen menetelmien toimivuutta simuloituun moniulotteiseen aineistoon
- Esitellään menetelmät ja niihin liittyvät oletukset ja algoritmit
- Tavallista yleisempi lähestymistapa estimoimiseen ja testaamiseen:
 - Pistemääräfunktio
 - Affiinisesti invariantit testisuureet
 - Täysin ekvivariantit estimaattorit

Pistemääräfunktio

- Suurimman uskottavuuden menetelmä, minimoidaan uskottavuusfunktio $L(\theta; \mathbf{x})$
 - Logaritmin derivoiminen on usein yksinkertaisempaa
- Väljennetään oletuksia käyttämällä yleisempää pistemääräfunktiota
 - Uskottavuusfunktio on eräs mahdollinen pistemääräfunktio
- Korvataan alkuperäiset havainnot y_i spatiaalisilla merkeillä $U(y_i)$ tai spatiaalisilla järjestyslukuilla $R(y_i)$

Simuloiminen

1. Valitaan matriisi β
 2. Simuloidaan matriisit \mathbf{X} ja ε
 3. Muodostetaan matriisi \mathbf{Y} siten että $\mathbf{Y} = \mathbf{X}\beta + \varepsilon$
 4. Estimoidaan $\mathbf{Y} \sim \mathbf{X}$
 5. Vertaillaan esimaattia $\hat{\beta}$ ja alkuperäistä β
- Neljä erilaista aineistoa: normaali- ja elliptinen jakauma, lisäksi molempiin lisätty poikkeavia havaintoja (20%)
 - $\mathbf{Y}, \varepsilon \in \mathbb{R}^{50 \times 3}$, $\mathbf{X} \in \mathbb{R}^{50 \times 4}$ ja $\beta \in \mathbb{R}^{4 \times 3}$
 - Moniulotteisuuden tarvittavat ominaisuudet näkyvät

Tulokset

- Keskimääräinen ero estimaatin $\hat{\beta}$ ja alkuperäisen β eri alkioiden välillä:

	Norm. jak	Norm. jak + poikkeavat	Eil. jak.	Eil. jak. + poikkeavat	
L2		<u>0.11</u>	0.69	0.86	0.40
Spat. Merkit		0.15	<u>0.09</u>	<u>0.10</u>	<u>0.27</u>
Spat. Järjestysluvut		0.12	0.18	0.12	0.29

- Maksimaalinen ero estimaatin $\hat{\beta}$ ja alkuperäisen β eri alkioiden välillä:

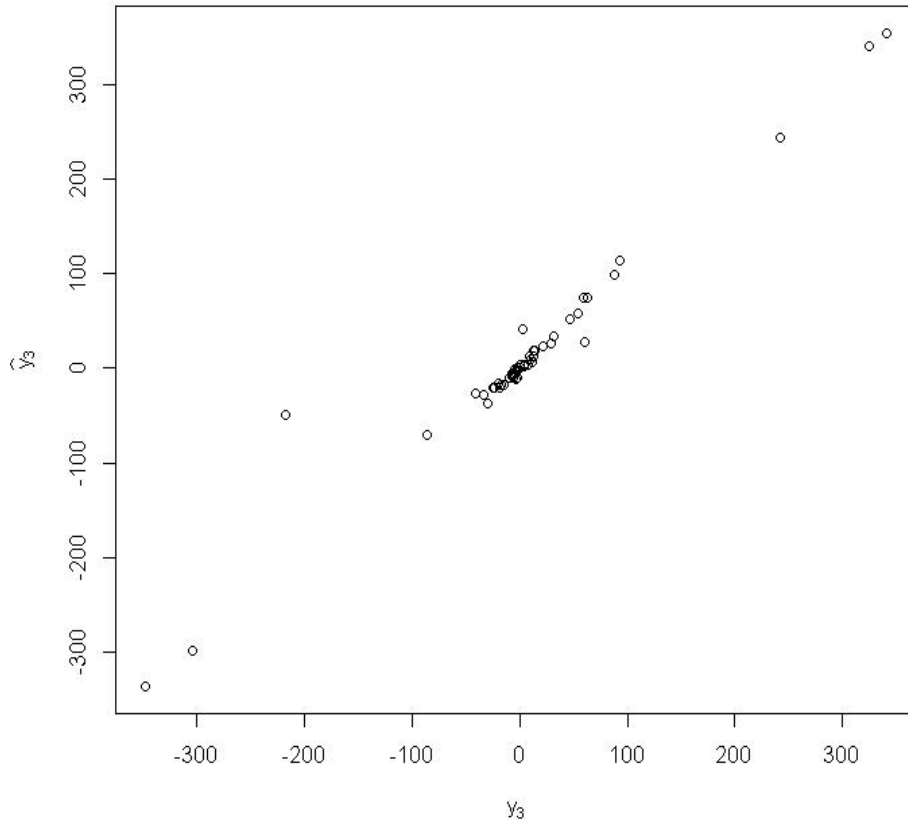
	Norm. jak	Norm. jak + poikkeavat	Eil. jak.	Eil. jak. + poikkeavat	
L2		<u>0.20456</u>	1.662	2.6261	1.1249
Spat. Merkit		0.43	<u>0.26</u>	<u>0.25</u>	<u>0.55</u>
Spat. Järjestysluvut		0.293	0.37	0.363	0.61

- Simulointivaiheessa varmistettu haluttavien jakaumaoletusten voimassaolo

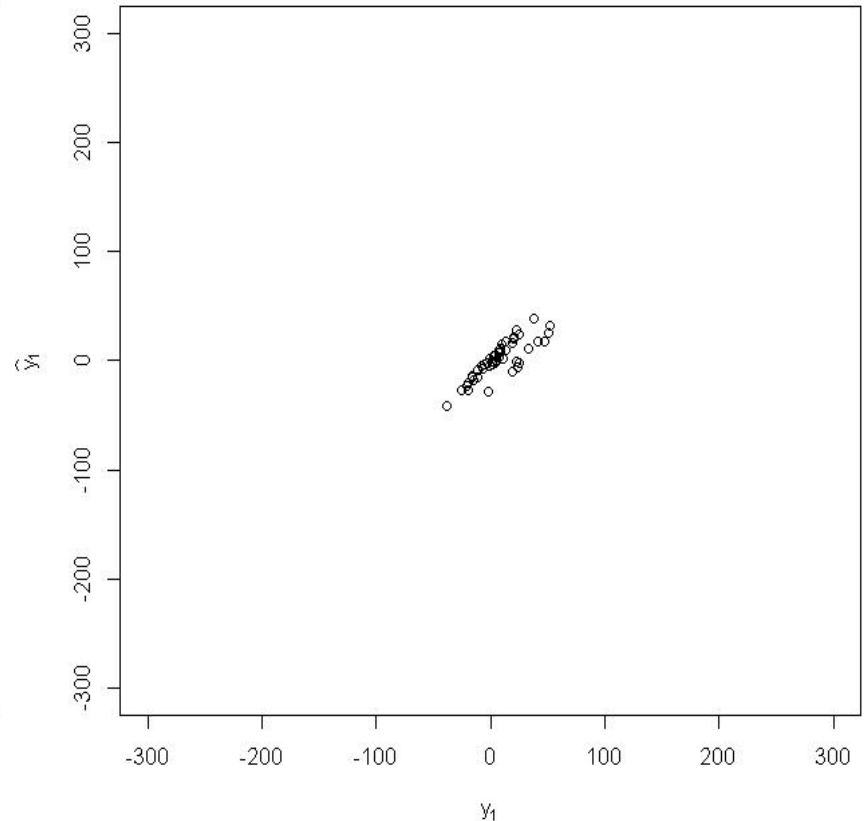
Tulokset

- Sovitteet: $\hat{Y} = X \hat{\beta}$

Elliptinen jakauma, Perinteinen regressio

Normaalijakauma + poikkeavat havainnot, Spatiaaliset merkit

Ongelmat

- Tavallisesti ei voida olla varmoja, mitkä jakaumaoletukset pätevät
- Moniulotteisen datan visualisointi
 - Poikkeavien havaintojen havaitseminen

Johtopäätökset

- Spatiaalisten merkkien ja järjestyslukujen robustinen luonne näkyy tuloksissa
- Perinteinen L_2 -regressio toimii parhaiten normaalijakaumaoletusten vallitessa
- Spatiaalisten merkkien ja järjestyslukujen menetelmät parempia, jos elliptinen jakauma tai poikkeavia havaintoja

Tietolähteet

- Journal of Statistical Software: Multivariate L_1 Methods: The package MNM
 - Nordhausen & Oja, heinäkuu 2011
 - MNM-paketin esimerkit ja ohjeet
 - <http://cran.r-project.org/web/packages/MNM/MNM.pdf>
 - Multivariate Analysis
 - Mardia, Kent & Bibby, 2003
 - Multivariate Nonparametric Methods with R
 - Oja, 2010
-